



Av **eldste David A. Bednar**  
i De tolv apostlers quorum

# Åpenbaringens ånd

*Åpenbaringens ånd er reell – og kan og vil fungere i vårt liv og i Kirken.*

Jeg er takknemlig for den inspirasjon som har ledet til utvelgelsen av den salmen som vil komme etter min tale, “Har på jorden jeg gjort noe godt i dag?” (*Salmer*, nr. 173). Jeg tar hintet.

Jeg vil be dere tenke på to erfaringer som de fleste av oss har hatt med lys.

Den første erfaringen var da vi kom inn i et mørkt rom og slo på en lysbryter. Husker dere hvordan strålende lys øyeblikkelig fylte rommet og drev mørket bort? Det som tidligere hadde vært usynlig og usikkert, ble klart og gjenkjennelig. Denne erfaringen bar preg av øyeblikkelig og intens gjenkjennelse av lys.

Den andre erfaringen fant sted da vi så natt bli til morgen. Husker dere hvor sakte og nesten umerkelig lyset tiltok i horisonten? I motsetning til når vi slår på lyset i et mørkt rom, kom ikke lyset fra den stigende solen på et øyeblikk. Lyset vokste seg isteden jevnt og trutt sterkere, og nattemørket ble erstattet med en strålende morgen. Til slutt brøt solen frem over himmelranden. Men de synlige tegnene på solens forestående ankomst var tydelige flere timer før solen faktisk dukket opp over horisonten. Denne erfaringen bar preg av en ubestemmelig og gravis gjenkjennelse av lys.

Fra disse to alminnelige erfaringene med lys kan vi lære mye om åpenbaringens ånd. Jeg ber om at Den hellige ånd må inspirere og undervise oss mens vi nå fokuserer på åpenbaringens ånd og grunnleggende mønstre for å motta åpenbaring.

## Åpenbaringens ånd

Åpenbaring er kommunikasjon fra Gud til hans barn på jorden og en av de store velsignelsene forbundet

med Den hellige ånds gave og stadige veiledning. Profeten Joseph Smith sa: “Den hellige ånd er en åpenbarer,” og “ingen kan motta Den hellige ånd uten å motta åpenbaringer” (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 131).

Åpenbaringens ånd er tilgjengelig for enhver som ved den rette prestedømsmyndighet mottar de frelsende ordinanser dåp ved nedsenkning til syndenes forlatelse og håndspåleggelse for Den hellige ånds gave – og som handler i tro for å oppfylle prestedømmets formaning om å “motta Den hellige ånd”. Denne velsignelsen er ikke begrenset til Kirkens presiderende autoriteter, men tilhører og skulle være i virksomhet i enhver manns, kvinnes eller barns liv som når ansvarsalderen og inngår hellige pakter. Et oppriktig ønske og verdighet inviterer åpenbaringens ånd i vårt liv.

Joseph Smith og Oliver Cowdery fikk verdifull erfaring med



åpenbaringsens ånd mens de oversatte Mormons bok. Disse brødrene lærte at de kunne motta all kunnskap som var nødvendig for å fullføre sitt arbeid, dersom de ba i tro, med ærlig hensikt og med visshet om at de ville motta. Med tiden fikk de stadig større forståelse av at åpenbaringsens ånd som regel fungerer gjennom tanker og følelser som kommer til våre sinn og hjerter ved Den hellige ånds kraft. (Se L&p 8:1–2; 100:5–8.) Herren underviste dem: “Nå, se, dette er åpenbaringsens ånd. Se, dette er den ånd hvorved Moses førte Israels barn gjennom Rødehavet på tørr grunn. Derfor, dette er din gave. Benytt den” (L&p 8:3–4).

Jeg vil understreke ordene “benytt den” med hensyn til åpenbaringsens ånd. Den hellige ånds innflytelse beskrives i Skriftene som “en stille og lav røst” (1 Kongebok 19:12; 1 Nephi 17:45; se også 3 Nephi 11:3) og en “fullkomment mild” røst (Helaman 5:30). Ettersom Ånden hvisker til oss mildt og varsomt, er det lett å forstå hvorfor vi skulle unngå upassende medier, pornografi og skadelige, vanedannende stoffer og adferd. Disse djevelens redskaper kan svekke og til slutt ødelegge vår evne til å gjenkjenne og reagere på de fredelige budskapene fra Gud som gis oss ved hans ånds kraft. Vi skulle alle alvorlig overveie og be angående hvordan vi kan avvise djevelens forlokkelser og benytte åpenbaringsens ånd på riktig måte i vårt eget liv og i våre familier.

### Mønstre for åpenbaring

Åpenbaring formidles på en rekke måter, herunder for eksempel drømmer, syner, samtaler med himmelske sendebud og inspirasjon. Noen åpenbaringer mottas øyeblikkelig og intenst, mens andre gjenkjennes

gradvis og umerkelig. De to erfaringene med lys som jeg beskrev, hjelper oss å bedre forstå disse to grunnleggende mønstrene for åpenbaring.

Et lys som blir slått på i et mørkt rom, er som å motta et budskap fra Gud raskt, fullstendig og alt på én gang. Mange av oss har opplevd dette mønsteret for åpenbaring når vi har fått svar på oppriktige bønner eller mottatt nødvendig veiledning eller beskyttelse i henhold til Guds vilje og valg av tid. Beskrivelser av slike øyeblikkelige og intense tilkjenne-givelser finnes i Skriftene, er gjenfortalt i Kirkens historie og bevist i vårt eget liv. Disse mektige miraklene finner virkelig sted. Dette mønsteret for åpenbaring forekommer imidlertid relativt sjeldent.

Den gradvise forsterkningen av lys som strømmer fra den stigende solen, er som å motta et budskap fra Gud “linje på linje og bud på bud” (2 Nephi 28:30). Som regel kommer åpenbaring i små doser over tid, og gis i henhold til vårt ønske, vår verdighet og vår forberedelse. Den slags kommunikasjon fra vår himmelske Fader vil gradvis og varsomt “falle på [vår sjel] som himmelens dugg” (L&p 121:45). Dette mønsteret for åpenbaring er det vanligste, og viser seg i Nephis opplevelser da han prøvde flere ulike fremgangsmåter før han lyktes med å få tak i messingplatene fra Laban (se 1 Nephi 3–4). Til slutt ble han ledet av Ånden til Jerusalem, men han “visste ikke på forhånd hva [han] skulle gjøre” (1 Nephi 4:6). Han lærte heller ikke å bygge et skip med fint tømmermannsarbeide på én gang, men “fra tid til annen viste Herren [ham] hvordan [han] skulle bearbeide tømmeret til skipet” (1 Nephi 18:1).

Både Kirkens historie og våre egne liv er fulle av eksempler på Herrens

mønster for å motta åpenbaring “linje på linje og bud på bud”. Alle det gjengitte evangeliums grunnleggende sannheter ble for eksempel ikke gitt til profeten Joseph Smith i Den hellige lund på én gang. Disse uvurderlige skattene ble åpenbart etter hvert som omstendighetene fordret det og tiden var inne.

President Joseph F. Smith forklarte hvordan dette mønsteret for åpenbaring utspilte seg i hans liv: “Som gutt ba jeg ofte Herren vise meg et eller annet fantastisk så jeg kunne få et vitnesbyrd. Men Herren holdt undere tilbake fra meg og viste meg sannheten linje på linje ... , inntil han hadde latt meg føle sannheten like fra issen og ned til fotsålene, og inntil tvil og frykt var fullstendig vasket bort. Han behøvde ikke sende en engel fra himlene for å gjøre dette, ei heller behøvde han tale med en erkeengels basun. Ved den levende Guds Ånds stille hvisken ga han meg det vitnesbyrd jeg har i dag. Og ved dette prinsipp og ved denne kraft vil han gi alle menneskenes barn en kunnskap om sannheten som vil bli hos dem, og den vil bevirke at de kjenner sannheten likesom Gud kjenner den, og at de gjør Faderens vilje likesom Kristus gjør den. Intet mål av fantastiske tilkjenne-givelser vil noen gang bevirke dette” (i Conference Report, april 1900, 40–41).

Vi som medlemmer av Kirken, har lett for å legge så stor vekt på forbløffende og dramatiske åndelige tilkjenne-givelser at vi kanskje ikke verdsetter, eller vi overser, det mer alminnelige mønsteret som Den hellige ånd utfører sitt arbeid ved. Nettopp det at “middelet [er] så enkelt” (1 Nephi 17:41) når vi mottar små og gradvise åndelige tilskyndelser som over tid og til sammen utgjør det ønskede svar eller den veiledning vi



trenger, kan få oss til å se “forbi målet” (Jakobs bok 4:14).

Jeg har snakket med mange som tviler på styrken av sitt eget vitnesbyrd og undervurderer sin åndelige kapasitet fordi de ikke mottar hyp-pige, mirakuløse eller sterke tilskyn-delser. Når vi tenker på opplevelsene til Joseph i Den hellige lund, Saulus på veien til Damaskus og Alma den yngre, begynner vi kanskje å tro at det er noe som er galt eller mangler i oss hvis vi kommer til kort sammen-lignet med disse velkjente og åndelig påfallende eksemplene. Hvis dere har hatt lignende tanker eller tvil, skal

dere vite at dere er helt normale. Bare fortsett å strebe fremover i lydighet og med tro på Frelseren. Hvis dere gjør det, “kan [dere] ikke gå feil” (L&p 80:3).

President Joseph F. Smith ga oss følgende råd: “Vis meg siste-dagers-hellige som trenger mirakler, tegn og syner for å holde seg trofaste i Kirken, og jeg vil vise dere medlemmer ... som ikke har sitt liv i orden i Guds øyne, og som befinner seg på glatte stier. Det er ikke ved miraku-løse tilkjenne-givelser vi skal vinne fofeste i sannheten, men ved ydmyk-het og trofast lydighet mot Guds bud

og lover” (i Conference Report, april 1900, 40).

En annen alminnelig erfaring med lys hjelper oss å lære ytterligere en sannhet om åpenbaringsmønsteret “linje på linje og bud på bud”. Noen ganger går solen opp en morgen hvor det er overskyet eller tåkete. Dette gjør det vanskeligere å oppfatte lyset, og det er ikke mulig å si med nøyaktig-het når solen stiger over horisonten. Men på en slik morgen har vi likevel tilstrekkelig lys til å gjenkjenne en ny dag og gjøre det vi skal.

På lignende vis mottar vi også ofte åpenbaring uten å være klar over nøy-aktig hvordan eller når vi mottar den. En viktig episode i Kirkens historie illustrerer dette prinsippet.

Våren 1829 var Oliver Cowdery lærer i Palmyra, New York. Da han fikk høre om Joseph Smith og arbei-det med å oversette Mormons bok, ble Oliver tilskyndet til å tilby seg å hjelpe den unge profeten. Dermed reiste han til Harmony, Pennsylva-nia og ble Josephs skriver. Han kom på et tidspunkt og ga et bidrag som ble avgjørende for Mormons boks fremkomst.

Frelseren åpenbarte senere til Oliver at så ofte som han hadde bedt om veiledning, hadde han mottatt til-skyndelser fra Herrens ånd. “Om det ikke hadde vært således,” erklærte Herren, “ville du ikke ha kommet til det sted hvor du nå er. Se, du vet at du har adspurt meg, og jeg opplyste din forstand, og nå forteller jeg deg dette for at du kan vite at du er blitt opplyst av sannhetens Ånd” (L&p 6:14–15).

Oliver mottok altså en åpenbaring gjennom profeten Joseph Smith som informerte ham om at han hadde mot-tatt åpenbaring. Oliver hadde tydelig-vis ikke lagt merke til hvordan og når han hadde mottatt veiledning fra Gud,

og trengte denne undervisningen for å øke sin forståelse av åpenbaringsens ånd. Med andre ord, Oliver hadde vandret i lyset mens solen gikk opp på en overskyet morgen.

I møte med usikkerhet og utfordringer i vårt liv, forventer Gud at vi gjør vårt beste, at vi virker uten å bli påvirket (se 2 Nephi 2:26), og at vi setter vår lit til ham. Vi vil kanskje ikke se engler, høre en røst fra himmelen eller motta overveldende åndelige tilskyndelser. Vi streber ofte fremover mens vi håper og ber – uten en full forvisning – om at vi handler i samsvar med Guds vilje. Men hvis vi hedrer våre pakter og holder budene, hvis vi prøver å bli enda flinkere til å gjøre godt og bli bedre, kan vi vandre i tillit til at Gud vil veilede våre trinn. Og vi kan tale med visshet om at Gud vil inspirere våre ord. Dette er noe av betydningen av skriftstedet som sier: “Da skal du ha større frimodighet for Guds åsyn” (L&p 121:45).

Hvis dere på passende måte søker og anvender åpenbaringsens ånd, lover jeg at dere vil “vandre i Herrens lys” (Jesaja 2:5; 2 Nephi 12:5). Noen ganger vil åpenbaringsens ånd virke øyeblikkelig og intenst, andre ganger varsomt og gradvis, og ofte så diskret at dere kanskje ikke engang vil legge merke til det. Men uavhengig av mønsteret som denne velsignelsen mottas ved, vil lyset fra den opplyse og utvide deres sjel, opplyse deres forstand (se Alma 5:7; Alma 32:28) og veilede og beskytte dere og deres familie.

Jeg bærer mitt apostoliske vitnesbyrd om at Faderen og Sønnen lever. Åpenbaringsens ånd er reell – og kan og vil fungere i vårt liv og i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Jeg vitner om disse sannheter i vår Herre Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■



Av president Thomas S. Monson

## Det hellige tempel – Et fyrtårn for verden

*De viktigste og største velsignelsene ved medlemskap i Kirken, er de velsignelser vi mottar i Guds templer.*

Mine kjære brødre og søstre, med kjærlighet ønsker jeg dere alle velkommen og ber om at vår himmelske Fader vil veilede mine tanker og inspirere mine ord når jeg nå skal tale til dere.

La meg begynne med å si noen ord om de flotte talene vi har hørt i dag av søster Allred og biskop Burton og andre angående Kirkens velferdsprogram. Som nevnt markerer vi i år 75-årsjubileum for dette inspirerte programmet som har velsignet så mange. Jeg har hatt gleden av å kjenne noen av dem som tok initiativet til dette store foretaket – hjertevarme og fremsynte menn.

Som både biskop Burton og søster Allred og andre nevnte, har biskopen ansvar for å hjelpe de trengende som bor innenfor grensene av hans menighet. Dette var mitt privilegium da jeg som svært ung biskop presiderte over en menighet i Salt Lake City med 1080 medlemmer, hvorav 84 av disse var enker. Det var mange som trengte hjelp. Hvor takknemlig jeg var for Kirkens velferdsprogram og for den hjelp jeg fikk av Hjelpeforeningen og prestedømsquorumene.

Jeg erklærer at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges velferdsprogram er inspirert av Den allmektige Gud.

Mine brødre og søstre, ved denne konferansen er det tre år siden jeg ble oppholdt som Kirkens president. Det har naturligvis vært travle år, preget av mange utfordringer, men også utallige velsignelser. Den anledning jeg har hatt til å innvie og gjeninnvie templer, har vært en av de hyggeligste og helligste av disse velsignelsene, og det er templet jeg ønsker å tale om i dag.

På generalkonferansen i oktober 1902 uttrykte Kirkens president Joseph F. Smith i sin åpningstale, håp om at vi en dag ville ha “templer på forskjellige steder i [verden], der hvor folkets behov tilsier det”.<sup>1</sup>

I løpet av de første 150 årene etter at Kirken ble organisert, fra 1830 til 1980, ble det bygget 21 templer, heriblant templene i Kirtland, Ohio og Nauvoo, Illinois. Sammenlign dette med de 30 årene siden 1980, en periode hvor 115 templer har blitt bygget og innviet. Etter gårsdagens bekjentgjørelse om 3 nye templer, er det enda 26 templer som enten er under oppføring eller under